

Hulladékgazdálkodók Országos Szövetsége

www.hosz.org

info@hosz.org

A HULLADÉKGAZDÁLKODÁS AKTUALITÁSAI

Dr. Borosnyay Zoltán, LL.M.
ügyvezető igazgató

HUMUSZ KONFERENCIA

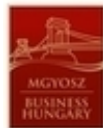
2020.09.24.

Nemzeti Adó-
és Vámhivatal

Magyar
Nemzeti
Kereskedőház

MGYOSZ
BUSINESS
HUNGARY

MSZT

A **Hulladékgazdálkodók Országos Szövetsége (HOSZ)** a hulladékgazdálkodás területén tevékenykedő szakemberek, szervezetek, vállalkozók és gazdasági társaságok önkéntes társulásán alapuló, országos jellegű, **közhasznú szakmai tanácsadó és érdekképviseleti szervezet.**

▶ 1991-ben megalakult a Másodnyersanyag Hasznosítók Országos Egyesülete (MOE), amely 1995-től Hulladékhasznosítók Országos Egyesülete (**HOE**) néven folytatta tevékenységét. Az Egyesület 2015. decemberétől **Hulladékgazdálkodók Országos Szövetsége** néven működik (**HOSZ**).

▶ Hazánkban tagjai vagyunk az **MGYOSZ**-nak és az **MSZT**-nek. A hulladékhasznosító ipart világszinten képviselő **Bureau of International Recycling (BIR)**, illetve európai uniós szinten képviselő **European Recycling Industries' Confederation (EuRIC)**, és ezen belül az európai papírhulladék-hasznosítókat képviselő **European Recovered Paper Association (ERPA)**, valamint az európai nemvasfémhulladék-hasznosítókat képviselő **European Metal Trade and Recycling Federation (EUROMETREC)** **hazai nemzeti tagjaként** folyamatos és kölcsönös nemzetközi információcserét és érdekképviseletet is biztosítunk.

BIR

EuRIC

EUROMETREC
European Non-Ferrous Metal
Trade and Recycling Branch

ERPA
European Recovered
Paper Branch

A szervezet tagvállalatai között **egyebek mellett** megtalálhatóak a **vas- és egyéb fém-, papír-, műanyag- és az elektronikai hulladék** gyűjtésével, előkezelésével, hasznosításával és a hasznosítható hulladékok kereskedelmével foglalkozó magánvállalatok, valamint közvetetten többségi állami, önkormányzati tulajdonban lévő gazdálkodó szervezetek és hulladékgazdálkodási közszolgáltatók is. A tagság jelenleg **51 tagból** áll és a következő szakosztályokban fejtik ki a tevékenységét: **vas- és színesfém hulladék, papírhulladék, műanyag hulladék, veszélyes hulladék, elektronikai hulladék, üveghulladék, és az erőforrás gazdálkodási szakosztály, valamint a rendszeresen ülésező nagykereskedelmi klub.**

Körforgásos gazdaság jogszabálycsomag

2018. június 14-én hatályba lépett hat, a körforgásos gazdaság megvalósítását célzó, hulladékgazdálkodással összefüggő európai uniós módosított irányelv.

- 2008/98/EK – hulladék-keretirányelv
- 1999/31/EK – hulladéklerakók
- 94/62/EK – csomagolási hulladékok
- 2000/53/EK – hulladékká vált gépjárművek
- 2012/19/EU – elektromos és elektronikai hulladékok
- 2006/66/EK – hulladékká vált elemek és akkumulátorok

Előzmények

▶ Az irányelvek hazai átültetése és a bennük foglalt kötelezettségek teljesítése 2019-ben a környezetvédelmi politikai döntéshozás kiemelt feladata volt, hiszen a tagállamoknak **2020. július 5-ig** meg kellett hozniuk az átültetéshez szükséges jogszabályi rendelkezéseket.

▶ Az Innovációs és Technológiai Minisztérium 2019-ben az új európai hulladékgazdálkodási követelmények megfelelő átültetése és az előírások teljesítésének biztosítása céljából kettő szakértői fórumot hozott létre: a Kiemelt Hulladékáramok Szakmai Egyeztető Fórumát, illetve a Kiterjesztett Gyártói Felelősség Szakmai Egyeztető Fórumát. Tavaly nyáron az ITM szervezésében 12 szakmai egyeztető fórumon vettünk részt, s képviseltük tagságunkat.

▶ Az idén az eddigiekben még semmilyen az ITM által előkészített tervezetet nem állt módunkban hivatalosan megismerni. Szövegszerű tervezetet hivatalosan nem láttunk, azonban az ITM-től származó információk alapján a) egy új, országos hatáskörű, s dekoncentrált szervekkel is rendelkező hulladékgazdálkodási hatóságot szeretnének felállítani; b) visszaváltási (betétdíjas) rendszert akarnak kialakítani több italcsomagolás tekintetében; c) (egyres) hulladékgazdálkodási tevékenységek államosítását, majd koncesszió keretében történő ellátását tervezik.

▶ Mi többször felajánlottuk a segítségünket, illetve jeleztük az együttműködési szándékunkat, majd az ITM irányába egy, a sajtóban megjelent előterjesztés tervezete kapcsán jeleztük az aggályainkat. Ezt követően az előterjesztés aktuális, időközben már módosított tervezetének a megküldése nélkül felkérés érkezett, hogy fejtsük ki a sajtón keresztül nyilvánosan rendelkezésünkre álló tervvel kapcsolatos részletes álláspontunkat.

Új hulladékgazdálkodási hatóság

▶ A tervezett óriási mértékű **hatósági központosítással nem értünk egyet**. Hulladékgazdálkodás területén a központosítások negatív eredményeket hoztak, s most még **hatósági vonalon is grandiózus centralizációt terveznek**. A meglévő környezetvédelmi hatóságokat kellene „pénzzel és paripával ellátni”, Dr. György István, a Miniszterelnökség államtitkára. A körforgásos gazdaságra történő átálláshoz nem egy újabb átszervezésre, s egy újabb költségesen működő állami csúcsszerv létrehozására van szükség.

▶ A hulladékgazdálkodási szereplők tekintetében is a nettó árbevételük alapján bevezetni kívánt **0,1 százalékos felügyeleti díj teljességgel elfogadhatatlan**, figyelembe véve az egyes hatósági eljárásoknál megfizetendő illetekeket, s a társaságok adóterheit.

▶ Az előttünk csupán **informálisan** ismert előterjesztés tervezet szerint a **hulladékgazdálkodási hatóság hatósági eljárásaiban nem lenne helye fellebbezésnek**. Ez teljes mértékben elfogadhatatlan, s egyebek mellett **ellentmond az Alaptörvényben is biztosított jogorvoslathoz való jognak**.

▶ A környezetvédelmi termékdíjas rendszer keretében a hulladékgazdálkodási hatóság látná el az **állami közvetítői feladatokat**. Ezzel az **állami közvetítő szervezetnek egy újabb átalakítását tervezik** - gyakorlatilag minden 2. évben szervezetileg átalakul a rendszer -, **miközben az állami közvetítéssel működő termékdíjas rendszer jelenleg szinte működésképtelen, alkalmatlan a jogalkotói célok által meghatározott feladatainak az ellátására**, s a körforgásos gazdaságra történő átállás támogatására. **Mind a kifizetések, mind a pályázati kiírások továbbra is elfogadhatatlan mértékben csúsznak. Az idej kiírások még meg sem jelentek. Az állami közvetítés időszaka alatt a célszámok nem teljesültek, a termékdíjak nőttek, de a rendszer teljesítménye romlott.**

A tervezett visszaváltási rendszer

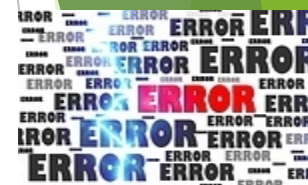
► Szövetségünk vendégként, hozzászólási jog nélkül kapott meghívást a 2020.08.07. napján az ITM által megszervezett, „**A hazai visszaváltási rendszer megvalósítása az érdekképviseleti szervek szemszögéből**” című online konferenciára.

► Az online eseményen hivatalosan először hallottunk **a műanyag, üveg, fém, s társított italcsomagolások tervezett visszaváltási rendszeréről**, melynek keretében az automata, vagy kézi berendezéssel ellátott forgalmazási egységeknél, s visszaváltási pontokon összegyűjtött hulladékot csak és kizárólag a **hulladékgazdálkodási közszolgáltatók vehetnék át, s szállíthatnák a kezelő, s újrahasznosító üzemekbe.**

► A kapcsolódó előterjesztés tervezetének ismerete nélkül, „első hallást” követően a visszaváltási rendszerrel összefüggő előzetes észrevételeink röviden a következők:

1. A megismert elképzelés sajnálatos módon **piackizáró**, a hazai települési hulladékgazdálkodás hatékonyságát csökkentve és a magánszférához tartozó piaci szereplők jogait versenyellenesen csorbítva a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási monopóliumot mesterségesen növelné.

2. A koncepció **nem veszi figyelembe az érintett hulladékok gyűjtésének piacszabályait**, illetve többek között a kereskedelmi egységeknél és a vendéglátóhelyeken folytatott jól működő piaci hulladékgazdálkodási **tevékenységet** - *kiemelten ideértve a betétdíjas üvegek, illetve az alumíniumdobozok közszolgáltatáson kívül működő visszaváltási rendszerét* -, továbbá nem számol az **1290 országos hulladékgyűjtési engedélyes, s a mintegy 750 kereskedő által végzett tevékenységgel.**

3. A csökkenő hatékonyság mellett egyre nagyobb veszteséget termelő hulladékgazdálkodási közszolgáltatók monopóliumának tervezett növelését környezetvédelmi, s hulladékgazdálkodási szakmai szempontból sem tudjuk értelmezni, hiszen a konferencián is elhangzott, miszerint **a közszolgáltatók nincsenek felkészülve a feladatellátásra, s a szelektív gyűjtésbe bevont eszközeiket nem lehet élelmiszerhulladékok gyűjtésére használni.**

4. A koncepció kialakításánál figyelembe vették, hogy a visszaváltási rendszer megvalósításával a kérdéses anyagáramok hiányozni fognak a közszolgáltatói szelektív gyűjtési rendszerből, azonban egy szó sem esett arról, hogy ezen, a lakosságnál, s **a gazdálkodó szervezeteknél, azok gazdasági tevékenységével összefüggésben (pl. kávézók, éttermek, hotel vendéglátás keretében) keletkező, elkülönítetten gyűjtött, s terméként, áruként kereskedett haszonanyagokat a magánszektor cégei nagy hatékonysággal, koncentráltan a jogszabályoknak megfelelően országszerte gyűjtik.** Azáltal hogy a kérdéses anyagokat közszolgáltatói monopólium alá sorolnák, **hazánk teljes hulladékgazdálkodási rendszere sérülne.**

5. **A rendszer kialakítása nem jelenti azt, hogy a kereskedelmi, forgalmazási helyeknek a közszolgáltatók ügynökeként kellene eljárnia.** A EU-s célértékek teljesíthetősége miatt a visszaváltási rendszer kapcsán, valamint a bemutatott **SMART rendszer miatt** (is) eleve adja magát az **1290** országos hulladékgyűjtési engedélyes, az országban működő magán-hulladékgyűjtő és hasznosító telep nyújtotta gyűjtési logisztika kiaknázása. Ezzel országos területi lefedettség mellett a **hulladékgazdálkodási magánszektor** megfelelő telepeket, feldolgozási és szállítási kapacitásokat és szakember gárdát tud a feladatellátásba bevonni, így részben nem kellene egy teljesen új, párhuzamos hálózatot kialakítani, többlet költségvetési forrásokatallokálni a hulladék visszagyűjtésének a fejlesztésére. **A partnerség jegyében a hulladékgazdálkodási magánszektor rendelkezésre áll az új visszaváltási rendszer kialakításához!**

Az államosítás, az előttünk ismert tervezet...

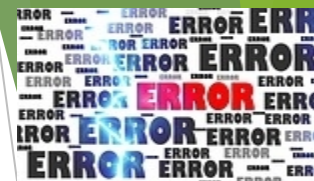
(Átlátszó, Index)

► Hizó Ferenc helyettes államtitkár úr (is) összességében a jogalkotás fő céljaként a „**rezsicsökkentés vívmányainak a megőrzését**”, illetve kiemelten a **hazai hulladékgazdálkodási ágazat rentábilissá tételét**, ezáltal a központi költségvetés kiadásainak a csökkentését, racionális szinten tartását nevesítette.

► Ezzel szemben a tervezet nem általában a hulladékgazdálkodási ágazat „rentábilissá tételével” foglalkozik, hanem speciálisan a **hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szektor finanszírozási problémáit kívánja orvosolni**, oly módon, hogy általánosan, a for profit magánszektorra kiterjedően a **hulladékgazdálkodási tevékenységeket** (kivételem a kezelési tevékenységek közül a hasznosítást) **az állam kizárólagos gazdasági tevékenységeként szabályozná**, majd az ártalmatlanítás kivételével az államosított tevékenységek ellátását koncesszió keretében **megyei és/vagy regionális területi osztásban** pályázattal, illetve **pályáztatás nélkül kiválasztott** koncesszor társaságokra bízna. Emellett a **hulladék államosítása**.

► A hulladék, valamint a for profit hulladékgazdálkodási magánszektor államosítására, majd koncesszió keretében a koncesszor társaságoknak a közszolgáltatás mellett monopóliumként történő biztosítására **kétség kívül gazdasági megfontolásokból** kerülne sor, abból a célból, hogy a kormány politikai döntéseként bevezetett rezsicsökkentést, pontosabban a rezsicsökkentett közszolgáltatási díjakat plusz állami támogatás nélkül fent tudják tartani.

► Az ITM közben elismeri, hogy „**az ipari hulladékok esetében a szelektív gyűjtés, a másodlagos nyersanyagok feldolgozási és felhasználási aránya megfelelő, a háztartási hulladékszektor azonban továbbra is kihívásokkal küzd (...)**”

A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás problémái

- A hulladékgazdálkodási közszolgáltatási szektor gazdaságosan történő működésének az akadályai **állami beavatkozásként a rezsicsökkentésben**, illetve a **közszolgáltatási feladatellátás államosításában**, majd **centralizációjában**, továbbá a **lakosságtól származó elkülönítetten gyűjtött háztartási hulladék**, valamint a **költségvetési intézmények elkülönítetten gyűjtött települési hulladékanak a közszolgáltatási monopólium alá sorolásában keresendőek (Ht. 2013-ban bevezetett új piacszabálya)**. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás „rentábilissá tétele” érdekében ezen valódi **probléma forrásokat kellene kezelnie a jogalkotónak**, s nem a megelőző **állami beavatkozások negatív eredményeit kellene további, most már általánosan az egész szektorra kiterjedő állami beavatkozással prognosztizálhatóan tovább mélyíteni**.
- A **2013-ban bevezetett rezsicsökkentés** eredményeként, s a Ht. 91. § (2) bekezdése alapján a természetes személy ingatlanhasználó részére kiállított számlában meghatározott hulladékgazdálkodási közszolgáltatásért fizetendő szolgáltatási egységre jutó összeg (beleértve az alapdíjat) nem haladhatja meg a **2012. április 14. napján alkalmazott díj legfeljebb 4,2 százalékkal megemelt összegének 90 százalékát**. Azaz a rezsicsökkentés alapja **2012. április 14. napja**. Közben új piacszabály, s folyamatosan nyíló olló...
- A tervezet 5. oldala szerint az ágazat összesített pénzügyi és gazdasági mutatói azt tükrözik, hogy a **hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer átalakítása nem járt pozitív eredménnyel**, ugyanis **2018-ban** a közszolgáltatók és az NHKV Zrt. összesített adatait figyelembe véve összesen **18,9 Mrd Ft veszteség** keletkezett a közszolgáltatási ágazatban, **míg az állami koordináció bevezetését megelőző 2015. évben a hulladékgazdálkodási közszolgáltatók veszteségének mértéke alig haladta meg az 1 Mrd Ft-ot**. A tervezet szerint a közszolgáltatási rendszer költségvetési támogatás nélkül nem tud működni, jelenleg pedig évi mintegy **54 Mrd Ft többletforrás** szükséges a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer működtetéséhez.

A 2020.07.14. napján kelt részletes észrevételezésben az ismert tervezettel szembeni gazdasági, hulladékgazdálkodási szakmai, környezetvédelmi és jogi érveket fejtettük ki, valamint mérlegelni kértük a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás rentábilis működésének biztosítása érdekében megtett javaslatainkat. A következőkben a tervezet kapcsán egyes észrevételek valamint egyes javaslatok kerülnek tárgyalásra. Először a javaslatok:

- **A rezsicsökkentés feloldása, vagy részleges fenntartása, olyan formában, hogy aki szelektál, az továbbra is részesül a rezsicsökkentés eredményeiből.** Ezzel a megközelítéssel ténylegesen akár duplán is ösztönözni lehetne a lakosságot az elkülönített gyűjtésre, melynek a pozitív kampányát össze lehetne kötni a rezsicsökkentés népszerűsítésével. Másik oldalról megközelítve, **a környezetünk iránt felelőtlen lakosok** - akik nem tesznek eleget az Alaptörvénybe foglalt természeti erőforrások megőrzésére vonatkozó kötelezettségüknek [13/2018. (IX.04.) AB határozat] - **fizetnének csak többet a szennyező fizet elv érvényre juttatásával, egyúttal részben vagy egészben ők fizetnék meg a közszolgáltatási rendszer működtetési költségeinek a rezsicsökkentett díjakon, illetve a közszolgáltatási haszonanyagok értékesítéséből származó növekvő bevételeken felüli részét.** (Ht. is támogatja, hiszen a 46. § (1) bekezdésében többek között úgy rendelkezik, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjat - **a vegyes hulladék mennyiségével arányosan** (...) úgy kell megállapítani és szabályozni, hogy az a környezetterhelés csökkentésére ösztönözzön.) **Bevételi oldalon ehhez a jövőben természetesen hozzájönne a gyártók hozzájárulása az EPR rendszerből.**

A rezsicsökkentett díj lehetne például egy országos alapidíj. A rezsicsökkentett alapidíjért cserébe a közszolgáltató az egyes lakosok után, vagy előre kialakított kategóriákban csak egy előre meghatározott mennyiségű hulladékot, meghatározott számú és méretű edényzetet ürítene, gyűjtene. Az ezen felüli hulladék/edényzet szám/ürítési gyakoriság vezetne a vegyes települési hulladék után fizetendő plusz, rezsicsökkentett díj megfizetéséhez.

- A közszolgáltatási feladatellátás államosításának, centralizációjának megszüntetése (decentralizáció), a körforgásos gazdaságra történő átállás érdekében egy hatóságilag felügyelt rendszer keretében.

Közszolgáltatás vesztesége: 2015: 1 Mrd, 2018: 18,9 Mrd, jelenleg 54 Mrd támogatásra szorul - 2021-re költségvetési törvényben 50 Mrd Ft támogatás...

A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás a vegyes települési hulladék gyűjtése tekintetében egyebek mellett a helyi igényekhez, s adott településszerkezeti sajátosságokhoz igazodóan **közigazgatási egységenként lett kialakítva**, illetve amennyiben egy település nem tudott önmaga közszolgáltatást szervezni, akkor más településsel/településekkel társulást hozott létre.

Az állami feladatellátás, a centralizáció megszüntetését hulladékgazdálkodási szakmai (környezetvédelmi) indokok is alátámasztják.

Dr. Bándi Gyula, a jövő nemzedékek szószólójának 2018. november 6. napján kelt, „A hulladékgazdálkodási Közszolgáltatás Működési Problémáiról” szóló elvi állásfoglalása (AJB-4685-1/2018) összegzésében, általános jelleggel, végső következtetesként megállapításra kerül, hogy „**A mostani hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer hatékonysága csökkenő tendenciát mutat, amely tetten érhető a szolgáltatásokban történő kimaradásokban, ritkulásokban.**”, ezen túlmenően az állásfoglalás ugyancsak rögzíti, hogy „(...) az (házhoz menő) elkülönítetten gyűjtött hulladékok, haszonanyagok mennyisége és minősége romlik, mióta az értékesítést az NHKV Zrt. végzi.”

- A települési hulladék elkülönített gyűjtésére vonatkozó szabályok módosítása, a lakosságtól származó elkülönítetten gyűjtött háztartási hulladék, valamint a költségvetési intézmények elkülönítetten gyűjtött települési hulladéka (be)gyűjtési feladatainak a közszolgáltatási kötelező feladatok közül történő kivétele.

A rezsicsökkentés alapjaként meghatározott 2012. április 14-én a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás alapvetően a lakossági vegyes települési szilárd hulladék (be)gyűjtését biztosította, s a közszolgáltatás díja a vegyes települési szilárd hulladék (be)gyűjtését fedezte, annak megállapított mértéke a gyűjtött vegyes települési szilárd hulladék mennyiségéhez igazodott. Más oldalról megközelítve a 2012. április 14-én alkalmazott közszolgáltatási díj nem fedezte a települési hulladékok elkülönített gyűjtéséhez szükséges rendszerek felállításának, és **működtetésének** a költségeit, holott a körforgásos gazdaság megvalósításához nélkülözhetetlen elkülönített gyűjtést a **közszolgáltatóknak már kötelező jelleggel meg kellett és meg kellene valósítani**, ezzel pedig párhuzamosan a számlázás alapját képező vegyes hulladék mennyisége folyamatosan csökken.

Kimondottan környezetvédelmi, s hulladékgazdálkodási szakmai indokok is alátámasztják...

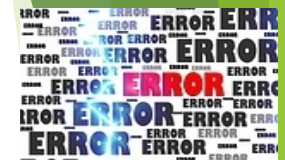
Az NHKV Zrt. 2016-os információ szerint a települések 28 %-ában a közszolgáltatók nem biztosítottak szelektív gyűjtést, a települések 22 %-ban pedig ugyan volt szelektív gyűjtési rendszer, de pénzügyi problémák miatt a közszolgáltatók nem működtették azokat.

Az FM helyettes államtitkárának 2018.03.27-ei tájékoztatása alapján az ország 3154 településéből csak 1250-en volt rendszeres a szelektív gyűjtés. A budapesti közszolgáltató 2015-ös hivatalos adatai alapján a fővárosban a vegyesen gyűjtött és - a Ht. 15. § (4) bekezdésében foglalt szabályokat megsértve - elégetett települési hulladéknak mintegy 37,5%-a anyagában történő hasznosításra lett volna alkalmas - azóta ilyen jellegű adat nem elérhető. Ezzel párhuzamosan országosan is megfigyelhető, hogy a legfejlettebb házhoz menő elkülönített gyűjtések keretében gyűjtött hulladék(ok) ma már akár 50-60%-ban idegen anyagot tartalmaznak.

Ugyancsak kiemelendő: „Budapestén évente **800 ezer tonna** hulladék jön létre. (...) **A szemét legnagyobb része, 90 százaléka** a zöld vagy szürke kukákban gyűjtött normál szemét, **ami megy egyenesen az égetőbe vagy a lerakóba.** (...) **A budapesti települési szemét tíz százalékát gyűjtik szelektíven, és ennek is csak egy része hasznosítható újra.** (...)” G7.hu (2019), az FKF Nonprofit Zrt. Vezetőinek nyilatkozataira épülő cikk.

- A települési hulladékok elkülönített gyűjtésének piacosítását össze lehetne kötni a tervezett **visszagyűjtési (betétdíjas) rendszer megvalósításával, működtetésével**, azaz a kérdéses feladatokat a gazdaságosság érdekében elláthatnák ugyanazon, versenyeztetés (pályáztatás) keretében kiválasztott piaci szolgáltatók. **A visszagyűjtési rendszer kapcsán (is) eleve adja magát az országban működő magán-hulladékgyűjtő és hasznosító telep nyújtotta gyűjtési logisztika kiaknázása (1290 országos hulladékgyűjtési engedélyes).** Ezzel országos területi lefedettség mellett a hulladékgazdálkodási magánszektor megfelelő telepeket, feldolgozási és szállítási kapacitásokat és szakember gárdát tud a feladatellátásba bevonni, így részben nem kellene egy teljesen új, párhuzamos hálózatot kialakítani, többlet költségvetési forrásokatallokálni a hulladék visszagyűjtésének a fejlesztésére. A partnerség jegyében a hulladékgazdálkodási magánszektor rendelkezésre áll az új visszagyűjtési rendszer kialakításához.

Ugyancsak kértük, hogy a közszolgáltatási feladatellátás finanszírozása kapcsán az ITM a tervezésnél vegye figyelembe:

a) az **EPR rendszerben** a kötelezettek (gyártók, forgalmazók) hozzá fognak járulni a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás költséghatékony ellátásához - jelenleg a 2020. évre tervezett környezetvédelmi termékdíjas bevétel **86 Mrd Ft**;

b) egy ITM előterjesztés szerint **a hulladéklerakási járulék 6000 Ft/tonna** összegről **15 000 Ft/tonna** összegre történő emelése hatalmas **többletbevételt fog generálni, mely forrást jelenthet a közszolgáltatás támogatására is.**

Az előterjesztés egyes további problémái

► Ténykérdés, hogy a bevezetni kívánt koncessziós eljárás jelentősen nehezítené nemcsak a külföldi, de a belföldi befektetők helyzetét, gyakorlatilag olyan államigazgatási aktusnak minősülne, ami a tőke szabad áramlását is gátolhatja.

► Az is ténykérdés, hogy a szabályozás a hangzatos társadalmi közegészségügyi érdek védelme helyett kiemelten az állam gazdasági céljának az elérését szolgálja, azaz a hazai hulladékgazdálkodási közszolgáltatási ágazat működésének rentábilissá tételét, ezáltal a központi költségvetés kiadásainak a csökkentését, racionális szinten tartását.

► Az is ténykérdés álláspontunk szerint, hogy a jogalkotó által választott megoldás a helytelenül hivatkozott közegészségügyi cél(ok) elérésére a vállalkozás szabadságának, és a vállalkozáshoz, valamint a tulajdonhoz való jognak, a tőke és a szolgáltatás szabad áramlásának, illetve az áruk mozgásának és a letelepedés szabadságának szükségtelen és aránytalan korlátozásával járna.

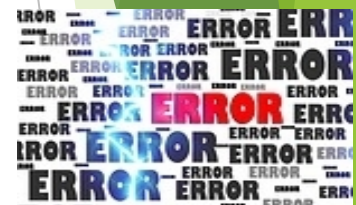
► **Összefoglalóan több szempontból is jogilag elfogadhatatlan...**

► **Idő hiányában csak a tulajdonhoz való jog problematikája, kapcsolódóan a tervezet hulladékgazdálkodási és általában környezetvédelmi problémákat is felvet...**

- Az előterjesztés gyökeresen érinti az Alaptörvény tulajdonra vonatkozó rendelkezéseit, illetve a tulajdon szentségét, a tulajdonjoghoz kapcsolódó jogokat, hiszen a tervezet szerint hazánkban a **hulladékbirtokosoknak** (s ingatlanhasználóknak) - **ideértve a gazdálkodó szervezeteket, a gyártó, termelő vállalatokat is** - a koncessziós tevékenységgel vagy résztevékenységgel érintett hulladékukat a koncessziós társaságok részére kellene átadniuk. Az átadott hulladék az átvétellel **az állam kizárólagos tulajdonába kerülne**. Az átvett hulladék értékesítéséről, hasznosításra vagy ártalmatlanításra történő átadásáról a koncessziós társaság gondoskodna. A koncessziós társaság a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási résztevékenységen **kívüli** feladatok ellátásáért is **költségalapú díjra lenne jogosult**. A közszolgáltatási díj és a **költségalapú díj hatósági ár**, amelyet a miniszter rendeletben állapítana meg.

- A hivatkozottak alapján a **gazdálkodó szervezeteknek (is)** a jelenleg értéket képviselő (sok esetben nemzetközi tőzsdei árakkal jellemezhető), **árúként (termékként)** kereskedett, s a hulladékgazdálkodási magánszektor részére értékesített, a települési vegyes szilárd hulladék kezelésével összefüggésben felmerülő **közegészségügyi, köztisztasági kockázatokkal nem jellemezhető elkülönítetten gyűjtött települési hulladékokat** (elkülönítetten gyűjtött háztartási hulladékhoz hasonló hulladék), s az **ipari, kereskedelmi hulladékokat** (összefoglalóan a gazdasági tevékenységükkel összefüggésben keletkező **haszonanyagokat**) is kötelezően át kellene adni a koncessziós társaságoknak. A kérdéses **haszonanyagok az átvétellel az állam kizárólagos tulajdonába kerülnének**. A koncessziós társaságok az átvételért, s a kapcsolódó „hulladékgazdálkodási feladatellátásért” (valószínűsítetten jórészt csak **közvetítésért**) a tervezet alapján költségalapú hatósági díjra lennének jogosultak, s **kizárólagos joggal kereskedhetnének** az anyagokkal, illetve adhatnák azokat tovább hasznosításra - **értékesíthetnék azokat hasznosítóknak**.

- Az előterjesztés a természetes személyek mellett igen komolyan korlátozná a **gazdálkodó szervezeteknek, az ipari, termelő vállalatoknak a tulajdonosi jogait is**, hiszen hazánkban **nem rendelkezhetnének szabadon** az áruként, termékként kereskedett haszonanyagaikkal. Ezek **értékesítése most komoly versenyeztetés mellett** történik, a mintegy 750 érintett hulladékgazdálkodási szereplő kiadásainak akár 50 - 80%-t is kiteszi a haszonanyagokért kifizetett összeg, ami a **termelő gazdálkodóknál bevételként** jelentkezik. Ezzel szemben a jövőben a megyénként, vagy megyecsoportonként a koncessziós társaságok monopóliummal rendelkeznének az átvételre, **ez a szabad versenyen alapuló árazás kizárásával komoly veszteséget okozna a hulladéktermelőknek, akiknek még a miniszter által meghatározott költségalapú hatósági árat (is) kellene fizetni a koncessziós társaságoknak.** Ennek következtében környezetvédelmileg nem kívánt eredményként **a hulladéktermelők részben vagy egészben felhagyhatnak a hulladékaik minőség és érték szerinti szelektálásával, illetve a haszonanyagaikat exportálhatják, amely a teljes ágazatra negatív eredménnyel járhat,** hiszen a hazai hasznosítók nem jutnának megfelelő minőségű és mennyiségű haszonanyaghoz. Ez összességében hazánk gazdasági versenyképességét, s a körforgásos gazdaságra történő átállást is veszélyezteti. A megemlített hatásokon felül az értékesebb anyagok a szürke és a feketegazdaságba is kerülhetnének.

- **A negatív hatások a természetes személyek elkülönítetten gyűjtött haszonanyagaira is vonatkoznak,** melyet a hulladékgazdálkodási magánszektor szereplői átvehetnek, megvásárolhatnak [Ht. 39.§ (2)], azzal, hogy a természetes személyek esetén még negatív társadalmi hatásokkal is számolni kell, hiszen a legszegényebb rétegeknek a kérdéses haszonanyagokból származó bevétel megélhetési forrást biztosít.

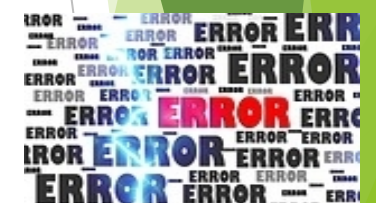
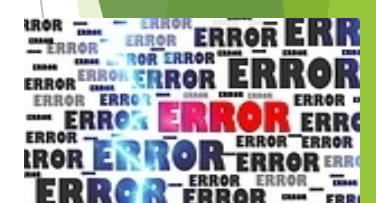

▶ **Idő hiányában a hulladékgazdálkodási szakmai érvek közül csupán egy problémakört vizsgálok meg, kiemelve mindenképp azt, hogy a verseny és ezáltal a hatékonyság csökkentése a szolgáltatási színvonal csökkenéséhez vezetne. Az előterjesztés szerint a hulladéknak jelenleg két útja van: egyfelől a közszolgáltatás, illetve az azon kívüli egyéb hulladék összegyűjtése, kezelése stb. által (5. old.)**

▶ A tervezet koncepciója nem vesz tudomást a Ht. jelenlegi piacszabályozásáról, illetve a hulladékot egységes anyagáramként kezeli, nem veszi figyelembe annak anyagi összetettségét, fajtától függően eltérő képződési körülményeit, kezelési igényeit és gyűjtési lehetőségeit, a felelősségi szempontból is eltérő ipari, termelési és települési haszonanyagok, valamint a települési vegyes hulladék különbözőségeit, a veszélyes hulladék specialitásairól pedig egyáltalán nem vesz tudomást.

▶ A hulladékgazdálkodási magánszektorban igen erős specializáció figyelhető meg, az egyes cégek rendszerint egy-egy anyagáram gyűjtésére, kezelésére, kereskedelmére specializálódnak. **A különböző, magas verseny és hatékonyság mellett szakosodott, jól működő rendszerek összemossa a rendszerek összeomlásával fenyeget, illetve az ezekben közreműködők ellehetetlenüléséhez vezethet.** Ténylegesen több ezer vállalkozás lehetetlenülne el, előzetes számításaink szerint 30-40 ezer munkahely kerülne veszélybe. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatást és a „for profit” tevékenységeket összevonó monopolisztikus átalakítás gazdaságilag és a fenntartható fejlődés szempontjából is rendkívüli károkat okozna. **Az elmúlt 30 év alatt felépült, s a hasznosítási célszámokat teljesítő magánszféra visszafordíthatatlan leépülése következne be.**

▶ A mostani hulladékgazdálkodási magánszektor nem területi alapon szerveződik, és nincs felkészülve a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás **komplex végzésére.**

II. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás problémáitól élesen elkülönülnek a for-profit magánszektor problémái, azzal, hogy **a problémák meghatározó része a magánszektor esetében is elhibázott állami beavatkozásokra vezethető vissza...**

Egyes kiemelt problémakörök tárgyalása

A környezetvédelmi termékdíjas rendszer működése - az újrafeldolgozás finanszírozása

2011-ben készült egy állami hatástanulmány, egyebek mellett arról, hogy speciálisan a hulladékgazdálkodás és általában a környezetvédelem egyik igen fontos pénzügyi alapját adó haszonanyag értékesítés rendszerét azért szükséges a termékdíjas rendszer keretében állami koordináció alá venni, mert a haszonanyag piacot elsősorban a kínai és más, környezetvédelmi szempontból kevésbé fejlett piacok felvevőképessége szabályozza. Emiatt előfordulhat (mint ahogy 2009-ben, **majd 2019-2020-ban elő is fordult**), hogy az ottani piacok visszaesése, vagy esetleg az ottani piacok környezetvédelmi érzékenységének növekedése esetén az átvételi árak bedőlnek, a haszonanyag eladhatatlan lesz, sőt, az eladónak kell majd fizetnie érte.

Amennyiben az Állam felelősen gondolkodik, akkor az ilyen helyzetekben is biztosítja a zökkenőmentes piaci folyamatokat. Többek között ennek érdekében lett a termékdíjas rendszer átalakítva, olyanná, hogy a szennyező fizet elv alapján, aki a terméket kibocsátja, az fizet, és így mindig lesz forrás a hulladék átvételére és feldolgozására. **Forrás az van, hiszen az idei évre is a termékdíj fizetésre kötelezettek tervezetten 86 Mrd Ft-ot fizetnek a költségvetésbe. Ebből az Államnak az lenne a környezetvédelmi feladata, hogy *a stabil, biztosan és folyamatosan működő elkülönített gyűjtés fenntartását, az időközben stratégiai ágazattá vált hulladékgazdálkodási szektor megfelelő támogatását a környezetvédelmi termékdíjas rendszerben biztosítsa.***

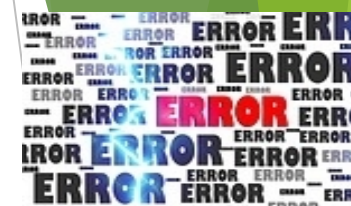

➤ **Ennek ellenére az állami közvetítő szervezet által működtetett termékdíjas rendszer többszöri segélykérésünk ellenére sem reagálta le pl. a papírhulladék piac 2019-2020-as összeomlását, valamint az idei drasztikus olajár csökkenés okozta piaci trendeket.**

➤ **Az állami közvetítés keretében tervezetten 86 200 M Ft termékdíjas bevételből 2020-ban az OGYHT alapján eredetileg csupán nettó 10 204 M Ft-ot (bruttó 12 959) fordítottak volna szolgáltatás-megrendelések keretében hulladékok gyűjtésére, előkezelésére, továbbá hasznosítására.**

➤ **Az állami közvetítő szervezetnek törvény alapján a tárgyévet megelőző év 11.15-ig kellett volna meghatároznia az OGYHT-ban rögzített feladatok végrehajtását, amely természetesen az eddigi gyakorlatnak megfelelően a közbeszerzések kiírását jelenti és ennek lezárásaként a tárgyév 03.31-ig kellett volna elkészülnie az összegzésnek és ugyanezen határidővel az írásbeli összegzést kellett volna, hogy megkapják a vállalkozók. Tényhelyzet, hogy a vállalkozók ilyen írásbeli értesítést nem kaptak, pályázni nem volt módjuk, és mindez annak a következménye, hogy az állami közvetítő szervezet törvénytörő állapotba került, mely mulasztás számszerűsíthető kárt okoz általában a hazai hulladékgazdálkodási szektornak, illetve speciálisan az érintett társaságoknak. Összefoglalóan 2020-ra a közbeszerzési pályázati kiírások még meg sem jelentek - a 2019-es kifizetések is csak jelentős csúszással 2020 3. negyedévében valósultak meg.**

➤ **A múlt héten az ITM közzétett egy pályázati lehetőséget, mely szerint támogatási igényt lehet benyújtani 2020. október 6-ig, jellemzően a termékdíjas hulladékok hasznosítását végző társaságoknak - illetve sajnálatos módon a tényleges hasznosítókon felül csupán az elektromos és elektronikus berendezések hulladékainak előkezelésével, illetve a lúgos akkumulátorok kezelésével foglalkozó társaságoknak - a COVID-19-es vírushelyzet okozta likviditási nehézségeik enyhítésére. Keretösszeg nettó 3 milliárd Ft, egy pályázó maximális támogatása 800 000 euro lehet.**

➤ **Tendencia: pályázatok kiírásának csúszása, termékdíjak nettó ~10-15%-a van csak nehézkes közbeszerzési eljárások keretében a hulladékgazdálkodási szektorba visszaforgatva, akár 1 éves csúszás a kifizetéseknél = likviditási problémák (piacvesztés) + a kis és közepes vállalkozásoknál leállt az innováció (piacvesztés) + romló jövedelmezőség (dráguló banki finanszírozás)**

➤ **Probléma a termékdíjas „támogatások” bázis alapú tervezése: miközben egyes anyagáramok értékesítési ára csökken, a szolgáltatás-megrendelések nem követik a piaci ármozgásokat + év közbeni beavatkozás hiánya.**

➤ } **Hasznosítók jövőbeli tevékenysége? Körforgásos gazdaság?**

➤ **Közben** a korábbi évek összesített adatait összevetve a **2018-ra vonatkozó** tervezett, a termékdíjas körben összesített anyagában történő hasznosításra vonatkozó adattal (**46,6%**), megállapítható, **hogy a megelőző évekhez képest visszaesés történt, illetve ilyen alacsony hasznosítási teljesítménye az országnak ténylegesen 2007 óta nem volt.**

➤ Hazánkban a hulladékgazdálkodás rendszerszintű átalakítása 2011-ben, a környezetvédelmi termékdíjról szóló 2011. évi LXXXV. törvénnyel kezdődött. A csomagolási hulladékok gyűjtésének és hasznosításának a törvény által bevezetett állami közvetítése, az újonnan létrehozott, majd szinte minden második évben átszervezett állami közvetítő szervezet azóta megközelíteni sem tudta a korábban működő koordináló szervezetek utolsó éveinek az eredményességét - **2010: 58,7%, 2011: 59,3%**. Az államosítást követően, az állami koordináció alatt a csomagolási hulladékok hasznosítása tekintetében nemzetközi összehasonlításban Magyarország az EU leggyengébben teljesítő országai közé esett vissza, miközben a gazdálkodó szervezeteket és rajtuk keresztül a fogyasztókat terhelő költségek az EU élvonalába tartoznak.

A körforgásos gazdaságra vonatkozó jogszabálycsomag keretében az EU Parlament és a Tanács 2018/851 sz. irányelvvel módosította a hulladékokról szóló **2008/98/EK irányelvet**, melynek **8a. cikke rendelkezik a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre vonatkozó általános minimumkövetelményekről**. [Az EU Parlament és a Tanács 2018/852 sz. irányelvvel módosította a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló **94/62/EK irányelvet (7. cikk.)**] **A jelenlegi állami közvetítést át kell alakítani...**

Az elmúlt évek tapasztalatai és a HKI szabályai...

„8a. cikk A kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerekre vonatkozó általános minimumkövetelmények

- (1) Amennyiben a 8. cikk (1) bekezdése – ideértve egyéb uniós jogalkotási aktusokat is – szerint kiterjesztett gyártói felelősségi rendszereket hoztak létre, **a tagállamok: a) egyértelműen meghatározzák az összes érintett szereplő**, ideértve a tagállam piacán termékeket forgalomba hozó gyártók, az ő nevükben kiterjesztett gyártói felelősségi kötelezettségeket teljesítő szervezetek, a hulladékgazdálkodással foglalkozó magán- vagy közszektorbeli szereplők, a helyi hatóságok, és adott esetben az újrahasználat és az újrahasználatra való előkészítés területén tevékenykedő szereplők és szociális gazdasági vállalkozások **szerepét és felelősségét;**”

- ▶ **Egy nagy piaci irányító szervezet felállítását tartanánk optimálisnak, amelynek a bevételei költségvetésen kívüli bevételt képeznének.**
- ▶ **Elengedhetetlen, hogy az új EPR koordináló szervezet alapításában, valamint vezetésében és működtetésében valamennyi érdekelt érintett szereplő részt vegyen.**
- ▶ **A hulladékgazdálkodási szereplőknek nem csupán az EPR díjak meghatározásában, hanem az irányító szervezet működtetésében, vezetésében, s tulajdonosként annak alapításában is a feladatellátásukhoz igazodóan részt kell biztosítani.**

Az állam részbeni, kisebbségi tulajdonosi pozíciója:

a) tulajdoni hányadának mindenképpen azon küszöb alatt kell maradnia, amely felett az irányító szervezet közbeszerzés igénybevételére lenne köteles;

b) a szervezetet alapvetően a „piaci szereplőknek,” érdekelteknek kell működtetnie;

c) az államnak döntéshozást elősegítő mechanizmusban de facto „döntőbíróként” kellene funkcionálnia – EPR díjak meghatározása egy adott időintervallumban az érdekeltek (gyártók, kibocsátók és a hulladékgazdálkodási szereplők) joga lenne, de megegyezés hiányában az állam döntési jogosítványokat kapna a mögöttes felelősségére való tekintettel.

▶ Annak érdekében, hogy a kiterjesztett gyártói felelősséget megvalósító **irányító szervezet alapításában**, annak **működtetésében**, valamint a vonatkozó célértékek teljesítéséért fennálló, részbeni, a tényleges feladatellátásához igazodó **felelősség vállalásában** a hulladékgazdálkodási szektor érintett szereplőinek képvisellete egységesen megvalósulhasson, kérjük mérlegelni a hazai kereskedelmi és iparkamarai rendszertől teljesen független **hulladékgazdálkodási (EPR) kamara megalakítását**, továbbá a tervezett irányító szervezettel történő, hulladékgazdálkodási feladatellátásokra vonatkozó szerződéskötéseknek **kötelező kamarai tagsághoz** kötését.

▶ Javaslatainkon keresztül az EPR rendszerben megnyílna a lehetőség a **normatív alapú támogatások** megvalósítására (is), olyan formában, hogy a kamarai tagság egyúttal az érdekelt hulladékgazdálkodással foglalkozó gazdálkodó szervezetek szükséges **„előminősítési”** funkcióját is betöltené.

- A előttünk ismert tervezet 22. oldalán a hulladékgazdálkodási rendszer fejlesztése kapcsán **3-6 termikus égető építését irányozza elő, egyenként 100 Mrd Ft bekerülési értéken. Stratégiaalkotás...**
- A körforgásos gazdaságra tekintettel termikus égetőművek építését az EU nem támogatja, ezen felül hangsúlyozandó, hogy az egyenként megjelölt 100 Mrd Ft bekerülési érték erősen túlzónak tűnik.
- Az EU tagjaként minden bizonnyal hazánk hulladékgazdálkodási szektora előtt álló legnagyobb kihívás, hogy nekünk is meg kell majd felelni a körforgásos gazdaságra vonatkozó jogszabályoknak, jogszabály módosításoknak. A körforgásos gazdaság a végletekig leegyszerűsítve az **anyagkörforgás** gyakorlati megvalósítását célozza. A települési és a csomagolási hulladékok újrahasználatra való előkészítésére és újrafeldolgozására vonatkozó célértékek mellett **ezt a célt kellene szolgálnia a települési hulladékok lerakása tekintetében előirányozott 10 százalékos célnak is.** Ez utóbbi célszámot azonban hazánkban az energetikai egyéb hasznosítás, a hulladékégetés bővítésének megalapozásaként szokták emlegetni.
- A körforgásos gazdaság megvalósításával összefüggő stratégiaalkotás során véleményünk szerint arra kellene törekedni, hogy a lehetőségekhez képest minél több hulladék újrahasználatra, illetve újrafeldolgozásra kerüljön, és biztosítsuk az újrahasználatra történő előkészítés, valamint az **újrafeldolgozás privilégiumát** a hulladék egyéb hasznosítása és ártalmatlanítása felett. A **hosszú távú szakpolitikai céloknak** ezt kéne segítenie: **az újrafeldolgozáshoz kellene megfelelő finanszírozást rendelni**, a hulladékokra nem energiaforrásként (ideértve RDF/SRF), hanem nyersanyagforrásként kellene tekinteni, **támogatni kéne a piacteremtést a másodlagos nyersanyagoknak (zöldközbeszerzés bevezetése, az adószabályozás, s a környezetvédelmi termékdíjas rendszer átalakítása)**, és biztosítani kellene, hogy az újrafeldolgozható hulladékok ne rekedjenek a hulladékhierarchia alján.

Iparfejlesztési források hiánya

▶ A hulladékgazdálkodási (hasznosítói) magánszektornak készülnie kellene a **körforgásos gazdaságra történő átállásra**. Ehhez, és az EU más tagállamainak hasznosítóival történő versenyben maradáshoz, a hazai hasznosítói ipar fenntartásához és fejlesztéséhez elengedhetetlenül szükségesek lennének **állami iparfejlesztési források**.

▶ A forráshiánnyal összefüggésben kiemelendő, hogy míg a Kormányzat a hulladékgazdálkodási közszolgáltatókat ~ **160 milliárd forintos KEHOP-os** fejlesztési finanszírozással támogatta meg, addig a **magánszektor cégei kimaradtak** a zöldgazdaság fejlesztésének támogatására hivatott **GINOP-os** forrásokból. (Közben az NHKV Zrt. a költségvetési törvény alapján 2020-ban 20 Mrd, 2021-ben pedig 50 Mrd Ft támogatásban is részesül.)

▶ Üdvözölendő módon a környezetvédelmi termékdíjas rendszerben az elmúlt 1-2 évben ismételten megjelentek (minimális) iparfejlesztési források; melyeknél azonban nagyságrendekkel nagyobb, akár a KEHOP-os finanszírozáshoz mérhető fejlesztési forrásra van szükség, ahhoz, hogy hazánk legalább meg tudja kísérelni a körforgásos gazdaság által kitűzött célértékek teljesítését. **Ez a hulladékgazdálkodási magánszektor cégei mellett elsősorban Magyarország alapvető érdeke.**

▶ Jelenleg értehetetlen módon az OGYHT-ban 2020-ra iparfejlesztési forrásként csupán **nettó 312 M forint** van betervezve **86 Mrd Ft-ból** – **azonban idén még ezt a finanszírozást sem pályáztatta meg az állami közvetítő szervezet...**

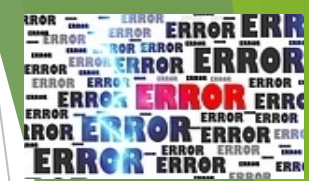

➤ A Ht. 2017.06.23. napjától hatályba lépett módosításával **a közszolgáltatók minden, nem a közszolgáltatáshoz tartozó hulladékgazdálkodási tevékenységet végezhetnek – igazi mazsolázgatás, „cherry picking” ...**

Ez a rendelkezés **rendkívüli módon verseny-, így jogszabályellenes**, hiszen a monopolisztikus viszonyok között kialakított, és a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjából, s különféle állami támogatásokból működtetett közszolgáltatási eszközpark és infrastruktúra alkalmazását engedi meg az összes, a piaci versenyszabályok hatálya alatt megszervezett hulladékgazdálkodási feladatellátás tekintetében; miközben **a közszolgáltatók sok esetben a jogszabályban előírt, hulladékgazdálkodási közszolgáltatási feladataikat nem tudják teljesíteni, általában a települési hulladék elkülönített gyűjtését („A mostani hulladékgazdálkodási közszolgáltatási rendszer hatékonysága csökkenő tendenciát mutat, amely tetten érhető a szolgáltatásokban történő kimaradásokban, ritkulásokban.” AJB-4685-1/2018.)**

➤ **Hulladéklerakási járulék Ht. 68. és 69. § Elhibázott módosítások!** Jelenleg **6000,- Ft/tonna egységár**. Járulékmentes hulladékok köre bővült a **hulladék egyéb hasznosításából, így különösen energetikai hasznosításából visszamaradó hulladékokkal**, ugyanakkor a Ht. 5. számú mellékletében megelőzően meghatározott kedvezményes fizetési lehetőséggel lerakható kategóriák megszűntek, valamint több, korábban járulékmentesen lerakható hulladékáram 100%-os mértékben járulékfizetéssel terhelt lett. **A hulladék újrafeldolgozásából származó és anyagában nem hasznosítható, EWC 19-es főcsoportba tartozó maradék hulladékok lerakása is járulékköteles.** Az ipari, termelési hulladékok újrafeldolgozásából, illetve az elkülönítetten gyűjtött települési hulladékok anyagában történő hasznosításából visszamaradó és nem hasznosítható hulladék lerakásának 100%-os hulladéklerakási járulékkal történő terhelése **ellentmond** a lerakási járulék és a **körforgásos gazdaság** koncepciójának!

➤ A fémkereskedelemről szóló 2013. évi CXL. törvény (Fémtv.) nagyon komoly szigorításokat vezetett be az alkalmazási körében. Ezen szigorítások egyrészt a fekete és a szürkegazdaság tisztulását eredményezték, másrészt viszont a jogszabályoknak megfelelően működő fémkereskedők tevékenységét is komolyan megnehezítették, akik egy új szankció alkalmazásával rendkívüli kockázat vállalására is kényszerültek. A Fémtv. szerint meghatározott jogsértések esetén amennyiben 4 éven belül második alkalommal kerül sor fémkereskedelmi bírság kiszabására, a fémkereskedelmi hatóság a fémkereskedelmi engedély visszavonásával, vagy módosításával az engedélyköteles tevékenység végzésének jogosultságát az érintett telephely tekintetében megszünteti.

➤ A fémkereskedők oldaláról nézve az engedély visszavonása egy rendkívül eltúlzott jogkövetkezmény. Ez gyakorlatilag a tevékenység befejezését, a fennálló munkahelyek megszűnését jelenti. Ilyen jellegű szigorú jogkövetkezményre 2 (akár kisebb mértékű) hiba után más jogterületeken nem ismerünk példát. Az érintett, részben adminisztratív hibák a fémkereskedők részéről ténylegesen nem küszöbölhetőek ki teljesen. Akármilyen körültekintéssel jár el a fémkereskedő, akármilyen figyelmet fordít a munkavállalók oktatására/tájékoztatására, az emberi mulasztásból elkövetett hibák nem kerülhetnek el teljes mértékben.

A magánszektornak kiszámítható, biztos, a szabad versenyen alapuló, befektetés, s vállalkozásbarát jogszabályi, s gazdasági környezetre lenne szüksége, ehhez képest 2011-től szinte évről évre történik valamilyen állami beavatkozás, felvetődik valamilyen államosítási kezdeményezés, a környezetvédelmi termékdíjas rendszer gyakorlatilag 2 évente átszervezésre kerül – ez utóbbi jelenleg nem alkalmas a körforgásos gazdaságra történő átállás támogatására.

Hulladékgazdálkodók Országos Szövetsége

www.hosz.org
info@hosz.org

**KÖSZÖNÖM A SZÍVES
FIGYELMÜKET!**

Dr. Borosnyay Zoltán, LL.M.
ügyvezető igazgató

2020.09.24.